

La conjura dels "joves,"

El Govern ha estat en crisi.

El Govern ha sortit de la crisi.

El país ni se n'ha donat compte.

Som així, a Espanya. No hi ha ni un ciutadà que sàpiga qui és ministre, el nom de qui el mana, de qui el governa.

El llegidor de diaris veu la notícia i passa per alt. El llegidor sab que tant és l'un com l'altre. Que els negocis nacionals faràn la mateixa via.

Però en aquesta crisi cal fixar-s'hi. Aquesta és la crisi de la *conjura* dels joves. Han triomfat els joves: els Gasset, els Burell, els de *El Imparcial*, els més hidròfobs contra Catalunya.

Han triomfat els joves. És a dir els joves, els joves de Madrid que ja estan plens de tares, de dicteris i... d'anys.

***

Tan fonda ha estat aquesta crisi, que fins ha fet fer tamborelles *El Imparcial*. El feude d'en Cavia, el vell cascarabies, ha donat un brinco deslliurant-se del trust. Ara *El Imparcial* tindrà vida propia. Diuen que s'ha venut... ¿Venut, *El Imparcial*?... Si ho ha estat sempre...

El cas és que ara *El Imparcial* anirà sol, que no vol repartir-se el *botín* amb ningú.

I el *botín* no serà petit. No solament dels cinc cètims viuen els diaris. Ara en Gasset, amo de diari i ministre de Foment, farà tota la *red* de ferrocarrils secundaris de Castilla. Quin bé de Déu de milions!...

L'Alba a Hisenda, en Gasset a Foment, veuràn premiat el sacrifici. Res; nosaltres també tenim dret a tenir un Panamà.

***

I això ha estat la crisi i la conjura. Feina de titelles que pot tancar-se amb una frase.

—L'Alba va anar a Governació per fer eleccions; ara va a Hisenda per fer diners.

Anècdota romanonesca

Un dia en Romanones volia vendre's un cavall. Era un cavall vell i ple de nafres. El gitano que'l comprava, en donava pocs calers. En Romanones i el gitano tenien una discussió poc parlamentaria. A la fi, un fill d'en Romanones va convèncer el gitano que el cavall era de lo bo i millor d'Espanya. El gitano, convençut, pagà el cavall a bon preu i se n'anà cap a la fira.

Però el gitano no es podia treure el cavall de sobre. Tots els pagesos coneixien que era dolent. El gitano, tot moix, anà a veure altre cop en Romanones; en Romanones li va dir:

—Tractes són tractes. Jo ja no me'l quedo... Es ben vostre...

Però el gitano, tot confós, li va dir:

—No... si no li torno el cavall... Li vinc a buscar el fill, perquè me l'ajudi a vendre!

— No se com ha anat... Però anant pel carrer m'ha rodat el cap...
— Està clar... com que ets tant alt!

BALNEARI SOLER

AIGUA VICHY - - Font CATALUNYA - -

CALDES DE MALAVELLA-Confort modern

Cura de les malalties del ventrell, fetge, diabetes, reuma

Excel·lent aigua de taula. Sens rival